

NAȘTEREA , DIN NOU

Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea
Împărăția lui Dumnezeu.
Trebuie să vă nașteți din nou! (Ioan 3:3, 7)

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și

Cuvântul era Dumnezeu. (Ioan 1:1)

Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. (Luca 8:11)

Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o **sămânță**,
care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi,

prin **Cuvântul lui Dumnezeu**, care este viu

și care rămâne în veac.

Și acesta este Cuvântul, care v-a fost
propovăduit prin Evanghelie.

(1 Petru 1:23, 25)

Biserica lui Hristos

1. Împărăția lui Dumnezeu	pag. 2
2. Împărăția lui Dumnezeu pe pământ	pag. 6
3. Legile Împărăției lui Dumnezeu	pag. 6
4. Scopul legilor Împărăției - Desăvârșirea omului	pag. 7
5. Viața din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 9
6. Natura Împărăției lui Dumnezeu	pag. 11
7. Este o Împărăție a Neprihănirii	pag. 12
8. Este o Împărăție a Păcii	pag. 14
9. Este o Împărăție a Dragostei	pag. 17
10. Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt	pag. 19
11. Renunțarea la lucrurile vechi	pag. 20
12. Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 25
13. Intrarea în Împărăția lui Dumnezeu	pag. 27
13. Nașterea din nou	pag. 28
14. Întrebări pentru cercetare personală	pag. 34

Împărăția lui Dumnezeu

O „Țară/o Împărăție cu străzi de aur” unde nu sunt lacrimi, nici durere, unde nu mai este moarte, poate atrage atenția multora dintre noi. Credem că nu este om căruia să i se prezinte posibilitatea unei alte vieți mai bune și fără de moarte și să nu-și dorească o astfel de viață. (El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut. Apocalipsa 21:4; Ulița cetății era din aur curat. Apocalipsa 21:21)

Însă în această Împărăție, pe lângă „străzile de aur” mai există și lucruri de ordin spiritual, care sunt greu de înțeles și se urcă greu la mintea omului, care pentru cei mai mulți dintre semenii noștri sunt o nebulie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebulie. 1 Corinteni 2:14)

Aceste lucruri vor aduce o răsturnare de valori în viața noastră fiind incompatibile cu lucrurile pe care le cunoaștem din lume. Din aceste motive pentru mulți dintre noi „Împărăția lui Dumnezeu” rămâne o taină. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu... 1 Corinteni 2:9)

Fiul lui Dumnezeu a spus să căutăm nu numai Împărăția lui Dumnezeu, ci și „neprihănirea Lui”, ceea ce înseamnă că Împărăția lui Dumnezeu este mult mai mult decât un loc de confort. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33)

Mulți dintre noi am dori să fim mântuiți, să avem parte de Rai, însă neprihănirea din această Împărăție are un nivel greu de atins; ne cere să renunțăm la multe lucruri care ne-au fost până acum un mod de viață.

Unul din lucrurile pe care le folosim adesea și la care va trebui să renunțăm este minciuna, fie mică, fie mare. Putem observa ușor că nu este om care să nu fi folosit minciuna niciodată. Ea este întrebuițată când întârziem la muncă, când ajungem acasă mai târziu, când vrem să ne angajăm, în comerț... Însă cei ce vor să renunțe la minciună, vor trebui să plătească prețul pierderii avantajelor pe care le aduce ea.

Încă un lucru după care am alergat toți este egoismul/iubirea de sine. De când ne naștem suntem direcționați doar spre noi, apoi tot episodul vieții este concentrat numai pe acest lucru. Însă trebuie să remarcăm că iubirea de sine nu se regăsește printre lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne evidențiază câteva dintre valorile lumii care nu se regăsesc în această Împărăție: „... iubitori de sine, iubitori de bani, lăudaroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. (2 Timotei 3:2) „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

Pentru a afla ce valori se găsesc în Împărăția lui Dumnezeu este important să nu ne luăm după mulțime/după tradiții, ci să facem o cercetare personală. Cine nu va fi atras de aceste valori și nu va înțelege că este chemat să trăiască în pacea și „neprihănirea lui Dumnezeu”, nu va reuși să cunoască tainele acestei Împărății.

Sunt multe întrebări pe care trebuie să ni le punem și la care nu vom putea găsi răspuns nicăieri în altă parte decât în Sfânta Scriptură. (Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile... Matei 22:29) Va trebui nu doar s-o citim, ci să o studiem în smerenie pentru a găsi aceste răspunsuri. Iată câteva din aceste întrebări:

1. Cine se află în această Împărăție și ce trăsături au cei ce aparțin Ei?

2. Care sunt valorile Împărăției de sus? (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut... așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu... 1 Corinteni 2:9)

3. Știm că orice venire pe lume are la bază o sămânță din care se naște noua viață. În această sămânță se află informațiile genetice necesare noii vieți. Scriptura ne spune că nașterea în Împărăția de sus are la bază tot o sămânță din care va încolți noua viață. (Oricine este născut din Dumnezeu... sămânța Lui rămâne în el. 1 Ioan 3:9) Te-ai întrebat ce informații genetice se regăsesc în sămânța lui Dumnezeu? A cui chip se află în sămânța din care ne naștem din nou? Cum arată acest chip?

4. Te-ai gândit că această Împărăție are legi privitoare la noul mod de viață? Poți să intri/să te naști din nou în această Împărăție fără să le cunoști și fără să închei un contract/legământ prin care să te angajezi că le vei respecta? (Vezi: Exod 24:3-8)

5. Care sunt criteriile după care Dumnezeu alege pe cei puțini, din cei mulți chemați? (Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Matei 22:14)

6. Este necesar să ajungem în timpul vieții la înălțimea staturii lui Hristos/la desăvârșirea caracterului nostru? (Nimic întinat nu va intra în ea. Apocalipsa 21:27)

În paginile care urmează vom încerca să-ți oferim un răspuns la aceste întrebări, care sperăm să trezească în tine o dorință în a cunoaște tainele acestei Împărății și un foc în a-L cunoaște pe Dumnezeu, așa cum este El. (Viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat. Ioan 17:3)

Scriptura ne relatează că Dumnezeu a avut un plan în care a prevăzut crearea unor ființe care să aibă trăsăturile Sale/să aibă chipul și asemănarea Sa. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27)

Scopul creației a fost ca omul să trăiască în comuniune cu Dumnezeu, după legile care guvernează în Împărăția Sa. Însă omul s-a lăsat înșelat de Satan și prin urmare s-a despărțit de Dumnezeu pierzând asemănarea/chipul Său. (Voi erați morți în păcatele... Efeseni 2:1)

Cuvântul ne arată că încă înainte să întemeieze lumea, Dumnezeu a avut în vedere posibilitatea căderii și a avut pregătită o soluție pentru restaurarea și desăvârșirea omului. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană. Efeseni 1:4) Astfel, Dumnezeu a făcut posibil ca omul să se poată naște din nou, din Dumnezeu și să crească pentru a se asemăna din nou cu

El. (Acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El. 1 Ioan 3:2)

Însă cum s-au confruntat Adam și Eva cu șiretenia lui Satan, așa se vor confrunta și cei ce vor să ajungă în Raiul lui Dumnezeu. Cum i-a înșelat pe primii oameni, subminând autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu, tot așa va veni și la noi folosind aceeași metodă. (Oare a zis Dumnezeu cu adevărat? Geneza 3:1)

În prezent, una din marile bătălii ale lui Satan este ca omul să nu se ridice din „moartea spirituală” în care se află. El face tot ce-i stă în putință ca să nu ajungem la nașterea din nou, acesta fiind momentul în care își pierde dreptul asupra noastră. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Ioan 3:7)

Scopul lui este ca să rămânem la o credință (moartă) a minții, să nu înțelegem că suntem chemați să trăim în pacea și neprihănirea din Împărăție. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat. Matei 13:19) Așa cum a procedat și la ispitirea Domnului, vine și la noi folosind doar anumite texte din Scriptură (Matei 4:6). Astfel, pentru a anihila orice preocupare care ține de asemănarea noastră cu Domnul, Satan vine prin slujitorii lui să ne înșele învățându-ne că pentru mântuire este suficientă credința în jertfa Domnului nefiind nevoie și de faptele credinței/efortul nostru.

Pentru aceasta, acești învățători aduc în evidență doar anumite texte din Cuvânt, cum ar fi: „Căci prin har sunteți mântuiți.” (Efeseni 2:8). Ei nu vor evidenția niciodată texte care să arate că este nevoie și de efortul nostru. (Urmăriți pacea și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Evrei 12:14; Cine zice: Îl cunosc și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el.” 1 Ioan 2:4)

Dacă privim la realitatea din jurul nostru constatăm că Satan a înșelat pe mulți cu această învățătură. Se poate observa că cei ce s-au lăsat înșelați au redus Scriptura doar la câteva versete, unul din ele fiind: „Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2:9). Însă cei ce au primit această învățătură vor trebui să spere că la înviere Dumnezeu va avea o formulă specială pentru a le curăța „cumva” caracterul de toate năravurile cu care pleacă de pe pământ: de mânie, de răutate, de defăimare... (vezi doctrinele desăvârșirii de după moarte: a purgatorului, a vânilor, în mia de ani...)

Este adevărat că pentru cei ce se vor încrede în El și vor crede în jertfa Lui, lucrarea de la cruce face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea. (Coloseni 1:13, 14) Însă pentru a ne aduce la asemănarea cu El, Domnul nu lucrează singur, ci împreună cu faptele credinței noastre făcute în ascultare față de învățăturile Lui. (În Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici... n-au vreun preț, ci credința care lucrează. Galateni 5:6) Lucrarea de la cruce nu ne va folosi dacă vom avea o credință moartă. (... tot așa și credința fără fapte este moartă. Iacov 2:26)

Cuvântul Scripturii ne avertizează că dacă auzim mesajul Evangheliei și nu vom flămânzi și înseta după neprihănirea Împărăției, atunci Dumnezeu ne va da o lucrare de rătăcire ca să credem o minciună. (Din această pricină, Dumnezeu le

trimite o lucrare de rățăcire, ca să creadă o minciună, pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți. 2 Tesaloniceni 2:10)

Scriptura ne spune că dacă nu ne vom ține de cuvintele Domnului Isus, atunci ne vom contamina cu boala cercetărilor fără rost care ne va duce la pierzare. (Dacă... nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului Isus... are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte... ale oamenilor... lipsiți de adevăr. 1 Timotei 6:3)

Dacă privim la mulțimea grupărilor religioase (fiecare declarând că deține adevărul) putem observa ușor cât de mulți merg pe această cale a susținerii unor învățături specifice grupării lor și care duc doar la certuri de partide. Dacă nu vom cerceta Scriptura pentru a ne trăi viața în neprihănirea Împărăției după legea lui Hristos și ne vom rezuma doar la a studia și la a susține „anumite învățături” cum ar fi: vorbirea în limbi, privitoare la revenirea Domnului, importanța numelui lui „Yehova”, importanța păzirii Legii, a unei zile... atunci diavolul a câștigat bătălia.

Mulți s-au lăsat astfel înșelați că adevărata viață duhovnicească este să fi preocupat cu susținerea învățăturii grupării de care aparții sau a diverselor teorii existente. Cine are ochi, va vedea că aceste învățături au de fapt ca scop să ne țină departe de adevărata chemare, aceea de a trăi în pacea și neprihănirea Împărăției.

Pentru a nu ne lăsa înșelați de Satan, fiecare om care-L caută pe Dumnezeu trebuie să înțeleagă că este chemat nu să susțină o teorie, ci să se nască din nou și să crească pentru a fi asemenea Lui! (Fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48) Dacă vom fi sinceri va trebui să recunoaștem că știm puține lucruri în privința aceasta. Mulți dintre noi când se gândesc la această asemănare cu Dumnezeu, rămân la partea exterioară care se poate vedea cu ochii. Este adevărat că Dumnezeu ne este descoperit și în acest sens, dar când vorbim despre asemănarea Lui cu omul, aceste cunoștințe nu ne vor ajuta prea mult.

Însă există o parte interioară în care ne putem asemena cu Dumnezeu și care poate fi cunoscută de om, însă nebăgată în seamă de cei mai mulți. Această parte este inima lui Dumnezeu/felul Lui de a fi. Va trebui să înțelegem că nu vom putea ajunge să ne asemănăm cu El/să fim ca El dacă nu vom fi interesați să-L cunoaștem, dacă nu vom fi interesați să știm care sunt căile Sale/trăsăturile Lui, și fără să ne dorim să avem o inimă asemănătoare cu a Lui. (*Arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște...* Exod 33:13)

Iată cum descrie Scriptura inima/**Chipul lui Dumnezeu**: „Domnul, Dumnezeu este plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie.” (Exod 34:6; „Domnul este îndelung răbdător.” (Psalmi 145:8) „Toate căile Lui Sunt drepte. El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate; El este drept și curat.” (Deuteronom 32:4) „Dumnezeu este dragoste.” (1 Ioan 4:16)

Astfel, pentru a ajunge să ne asemănăm cu El va trebui să îndrăgim felul Lui de a fi, să fim atrași de frumusețea caracterului Său. (Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Ioan 6:44) Apoi va trebui să lepădăm lucrurile ce până acum

ne-au fost valori și va trebui să-L urmărim/să-L imităm ca un copil pe părintele lui în tot ce face. Așa cum un prunc începe să se deprindă cu lucrurile noi din viață învățând și copiind pe părinții săi, același lucru se va întâmpla și cu cel ce se naște din Dumnezeu. El ne va fi Tată și va lucra cu noi pentru a ne imprima însușirile Lui.

Numai dacă ne vom lăsa prelucrați de El, inima noastră se va asemăna tot mai mult cu inima Lui, așa cum găsim scris despre David că era om după inima lui Dumnezeu. (Am găsit pe David... om după inima Mea. Fapte 13:22)

Împărăția lui Dumnezeu pe Pământ

Împărăția lui Dumnezeu este în primul rând o Împărăție spirituală fiind descrisă de Sfânta Scriptură ca un loc al neprihănirii, al păcii și al dragostei, fiind opusul Împărăției întunericului. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Așa cum este Împărăția, tot așa sunt și cei ce-i aparțin. Dacă o să cercetăm Scriptura, o să descoperim că trăsăturile care definesc Împărăția de sus sunt și trăsăturile care-i definesc atât pe cetățenii ei, cât și pe Dumnezeu.

Scriptura îl mai descrie pe Dumnezeu ca fiind: Domn al neprihănirii, Domn al păcii și al dragostei. (El este drept și curat. Deuteronom 32:4; Este întâi Împărat al neprihănirii apoi Împărat al păcii Evrei 7:1, 2; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Datorită căderii lui Adam, omul prin nașterea naturală, se naște mort spiritual și nu are drept de cetățenie în această Împărăție. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde. Efeseni 2:12)

Ca să devină posibilă răscumpărarea noastră, cât și iertarea păcatelor, Domnul Isus a plătit acest preț prin moartea Lui. A murit ca noi să putem începe o viață nouă. (El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13, 14) Această Împărăție a lui Dumnezeu care a coborât din cer, o putem privi ilustrativ ca fiind un teritoriu/o ambasadă în care guvernează legile de sus.

Domnul Isus a fost trimis ca ambasador al acestei Împărății, cu misiunea să aducă acest „Teritoriu Sfânt” în inimile noastre. El se află la intrarea/Ușa acestei ambasade vestind oamenilor lucrurile/legile care guvernează în Ea. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți. Luca 4:43)

Legile Împărăției lui Dumnezeu

Mulți am vrea să fim în Împărăția Sa, am vrea să fim mântuiți/să scăpăm de mânia viitoare, dar pe puțini interesează că acolo guvernează Legile lui Dumnezeu care sunt veșnice și neschimbătoare. (Cuvântul Domnului rămâne în veac. 1 Petru 1:25) Scriptura ne spune că Dumnezeu ne-a trimis și nouă aceste legi ca prin păzirea

lor să nu vedem moartea veșnică. (Dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea. Ioan 8:51; Legea Duhului de viață în Hristos Isus, m-a izbăvit de Legea păcatului și a morții. Romani 8:2)

La o privire mai atentă se poate observa că legile lui Dumnezeu exprimă modul Lui de gândire/felul Lui de a fi, acestea fiind o reflexie/o imagine a chipului Său. (Căci „cine a cunoscut gândul Domnului?” 1 Corinteni 2:16). Astfel, putem considera fără să greșim că Domnul pune legile Lui în inima noastră cu scopul de a rescrie/de a întipări chipul Său în noi. (Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16; Noi... avem gândul lui Hristos. 1 Corinteni 2:16)

Putem observa că o parte din legile din lumea seculară nu contravin legilor lui Dumnezeu. Vom lua ca exemplu legea fiscală. Domnul este cel care a rânduit „Statul” ca fiind slujitor al Lui pentru colectarea taxelor. (Să plătiți și taxele. Căci dregătorii sunt... slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Astfel, legile care sunt date de aceste stăpâniri rânduite de Dumnezeu și care nu contravin legilor lui Dumnezeu va trebui să le privim ca fiind subordonate legilor de sus. (Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte. Romani 13:1)

Însă dacă o lege a Țării de jos va intra în conflict cu o lege a Împărăției, va trebui să punem în practică legea Împărăției. (Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu. Fapte 4:19)

Vom lua un exemplu în domeniul drepturilor omului. În Țara de jos/în lume dacă ți se face o nedreptate, legea din lume îți dă dreptul la apărare. Astfel, vei putea apela la poliție, justiție, pentru a ți se face dreptate.

În Țara de sus, legea este diametral opusă. Ea te obligă să trăiești în pace cu toți oamenii. În cazul în care se judecă cineva cu tine ca să-ți ia haina, pentru a păstra pacea, legea de sus îți spune ca să-i lași și cămașa. (Matei 5:40)

Scopul legilor Împărăției - Desăvârșirea omului

În lume, omenirea se află în întunericul păcatului. Nu este om care să facă binele. Pentru că omul are înclinație spre rău, lumea seculară are legi care să ne facă posibilă conviețuirea. Ele condamnă și pedepsesc faptele rele, însă n-au putere să lucreze la desăvârșirea omului. La fel ne spune Scriptura și despre legea lui Moise, care a fost „adăugată” din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege. Galateni 3:19)

Însă în Împărăția cerească lucrurile nu sunt tot ca în lume. Cei ce se află în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu trăiesc în lumină și sunt desăvârșiți, fără păcat. Pentru a locui cu Dumnezeu în veșnicie, omul trebuie să se nască din nou și să ajungă la nivelul cerut de neprihănirea Împărăției/la chipul lui Dumnezeu. (Fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

Pentru a ajunge la desăvârșirea cerută de Împărăția de sus, ne-a fost adusă

legea Împărăției/legea lui Hristos care se adresează omului dinăuntru, pentru a ne schimba inima, această lege fiind mult superioară Legii lui Moise. (Nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos. 1 Corinteni 9:21)

Atragem atenția să nu se confunde Legea Împărăției care este numită și Legea Duhului de viață în Hristos Isus (Romani 8:2), cu Legea lui Moise care este sfântă și dreaptă (Romani 7:12), însă care nu putea să facă pe om desăvârșit. (...căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit. Evrei 7:19; În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare... nu poate niciodată ...să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Evrei 10:1)

Legea Împărăției/Legea lui Hristos în care este inclusă legea morală a lui Moise, are ca țintă să ne facă asemănători cu El/să ne însușim trăsăturile Sale. (Cine iubește pe alții, a împlinit Legea. Romani 13:8; Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel Legea lui Hristos. Galateni 6:2) Astfel cine va păzi și va împlini Legea lui Hristos împlinește și întărește Legea lui Moise. (Prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea. Romani 3:3; Pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim ...după îndemnul Duhului. Romani 8:4)

Învățăturile/poruncile lui Hristos sunt o Școală a integrității, a păcii și a dragostei. Ele vor prinde viață în inima noastră în măsura în care ne vom lăsa conduși de Duhul Domnului și vom asculta de ele. (Îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu îndelungă răbdare. Coloseni 3:12)

Astfel, nu numai faptele exterioare, ci și gândurile noastre vor trebui subordonate legii lui Hristos. (Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20; Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Duhul Sfânt folosește aceste învățături pentru a forma, în cel care se lasă călăuzit de El, un chip asemănător cu al lui Hristos. (Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul. 2 Corinteni 3:18)

Una din aceste învățături/porunci ne spune să nu ne împotrivism celui ce ne face rău. Prin punerea ei în practică, va rodi în noi: pacea, îndelungă răbdare; o roadă a Duhului, o parte din chipul lui Dumnezeu. (Să nu vă împotriviți...Matei 5:39)

Cei ce vor intra/se vor naște în Împărăția de sus sunt învățați și călăuziți de Duhul Sfânt, apoi sunt trecuți prin încercările credinței pentru a se întări și pentru a ajunge la desăvârșire. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3, 4)

Încercările prin care vom trece nu sunt mai mari decât puterea omenească și au ca scop să ajungem la biruință asupra întunericului, pentru a ne face vrednici de a locui împreună cu sfinții. (Cei ce vor fi găsiți vrednici... Luca 20:35)

Cercetare personală:

- În ce Împărăție ne aflăm? În cea de sus, sau în cea de jos? Căror legi le acordăm întâietate? Am schimbat valorile lumii cu cele din Împărăția lui Dumnezeu?

- Când ne aflăm în dificultate/conflict cu cineva, la legile cărei țări apelăm?

Viața din Împărăția lui Dumnezeu

Dumnezeu a creat Universul și a pus toate lucrurile într-o ordine perfectă, cu legile lor de funcționare. Una din aceste legi este legea gravitației. Datorită acestei legi, pământul nu se abate de la traiectoria lui nici la dreapta nici la stânga. Soarele de asemenea, are mersul lui în constelația universului. Toate s-au făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu și urmează legile Lui perfecte. (Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului. Psalmi 33:6)

Tot așa stau lucrurile și în privința omului. Legile lui Dumnezeu după care trebuie să trăiască sunt perfecte, ele îl duc către ținta finală, la dragostea desăvârșită. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5) Singura opțiune este să accepte modul de ascultare impus de Dumnezeu și aceasta îi va asigura reușita. Orice abatere de la aceste legi perfecte ne vor face să greșim ținta. (Dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit, și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători... Evrei 2:2, 3)

Modelul ascultării Domnul Isus a venit în lumea noastră să ne învețe prin exemplul personal cum se trăiește în Împărăție și să ne arate ce relație trebuie să fie între Dumnezeu și cei ce vor fi admiși în Împărăția de sus. A fost trimis de Tatăl să fie pentru noi un model. Un model în toate: în dragoste, în îndelungă răbdare, în blândețe, în smerenie... și în primul rând un model de ascultare. A fost ascultător în toate lucrurile, până la moarte. (S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8; Plăcerea Lui va fi frica de Domnul. Isaia 11:3)

Domnul Isus a renunțat la voia Lui/s-a lepădat de Sine și a luat chip de rob. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30; S-a desbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Când suntem chemați la mântuire, Domnul Isus ne cere să-I urmăm exemplul și să ne lepădăm de noi înșine cum a făcut-o El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Prin felul cum și-a trăit viața pe pământ ne arată calea care duce la desăvârșire. El a păzit Cuvântul înainte ca să ne spună nouă să-l păzim. (Dar îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui. Ioan 8:55) Putem observa acest lucru din modul cum a păzit legea Împărăției cu privire la judecată: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați.” (Matei 7:1, 2)

Înainte să ne poruncească nouă, „să nu judecăm”, El a păzit această poruncă până la moarte. („Omule” i-a răspuns Isus „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?” Luca 12:14; Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. Ioan 12:47) El a fost supus lui Dumnezeu și nu i-a judecat nici chiar pe cei care l-au omorât. (În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33; Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri... ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Pentru a se înțelege mai bine cum trebuie să trăim în Împărăția de sus, îi avem ca exemplu și pe îngerii Domnului. Când sunt puși în situația să păzească legea Împărăției cu privire la judecată și defăimare ei o împlinesc fără abatere. (Citește 2 Petru 2:11) Unul din ei este arhanghelul Mihail. El nu a îndrăznit să calce această lege a Împărăției. (Mihail, când se împotriva diavolului... pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară. Iuda 1:9)

Mulți își vor scuza poate neascultarea zicând că este normal ca cei ce se află în prezența Domnului să aibă putere să asculte fără să se abată. Însă Scriptura ne mai dă ca exemplu de ascultare pe Noe și Avraam, aceștia fiind de data aceasta reprezentanți de-ai noștri, oameni supuși greșelilor ca și noi. Când au fost puși în situația să păzească porunca Domnului, ei nu au cârtit, nu au negociat, ci doar au împlinit exact așa cum li s-a poruncit. (Așa a și făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu. Geneza 6:22; Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare. Evrei 11:17)

Pentru a înțelege consecințele unei ascultări parțiale/pe jumătate, Scriptura ni-l dă ca exemplu pe Împăratul Saul care a păzit porunca lui Dumnezeu, dar nu în întregime. Când Dumnezeu i-a poruncit să nimicească cu desăvârșire tot ce aparținea poporului amalecit, Saul a ascultat, însă nu a păzit „tot” ce a poruncit Domnul. (Dar Saul și poporul au cruțat pe Agag, și oile cele mai bune... ; n-a vrut să le nimicească cu desăvârșire. 1 Samuel 15:9)

La prima vedere și el a ascultat de Dumnezeu pentru că păzit o mare parte din ce i-a poruncit Dumnezeu. (Saul a răspuns lui Samuel: Am ascultat glasul Domnului, și m-am dus în calea pe care mă trimitea Domnul. 1 Samuel 15:20) Însă această ascultare parțială, de care Saul era încredințat că este ascultare, Dumnezeu o numește neascultare la fel de vinovată ca ghicirea. Iată ce credea și ce afirma Saul: „Am păzit cuvântul Domnului.” (1 Samuel 15:13) Se poate observa că răspunsul lui Dumnezeu este total diferit: „Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate de la Mine și nu păzește cuvintele Mele.” (1 Samuel 15:11)

Va trebui să înțelegem că nu suntem chemați să ascultăm de un Dumnezeu discreționar, ci ascultarea este esențială pentru a ne asigura salvarea noastră.

Așa cum pentru a se salva de potop, Noe a trebuit să construiască un chivot, tot așa și noi pentru salvarea noastră va trebui să lucrăm pentru a avea chipul lui Hristos în noi. (Simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi! Galateni 4:19; Hristos în voi, nădejdea slavei. Coloseni 1:27) Ca să se salveze, Noe a păzit tot ce i-a poruncit Dumnezeu. Tot așa și eu, ca să ia chip Hristos în mine va trebui să păzesc tot ce mi-a poruncit Domnul. (Pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. Fapte 3:22)

Trebuie să păzim legea lui Hristos în totalitatea ei pentru că în ea găsim gândul lui Dumnezeu/imaginea chipului Său, chip care azi este văzut de așa puțini oameni și care nu poate fi văzut altfel. (Cine zice: „Îl cunosc” și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el 1 Ioan 2:4; ca să nu vadă strălucind lumina

Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:4)

Îată câteva dintre aceste porunci care arată felul Lui de a fi: „Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40; „Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului.” (Luca 20:25); „Feriți-vă să nu defăimați.” (Matei 18:10)

Întrebarea care se pune este: Cum păzim aceste porunci? Cum a păzit Noe/Avraam; făcând tot ce le-a poruncit Dumnezeu? Sau le păzim parțial, ca Saul?

Domnul vrea să lucreze cu orice om care se lasă modelat de El, așa cum a lucrat cu Noe/cu Avraam, și să-l aducă la nivelul la care să poată să spună că este vrednic să moștenească Împărăția lui Dumnezeu. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; ...până vom ajunge toți... la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:13)

Pentru ca Duhul să lucreze la desăvârșirea caracterului nostru va trebui să trăim într-o ascultare deplină/ca robi față de Domnul și față de legile Lui. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Numai cel ce va fi în această poziție de ascultare deplină, de neclintit, ascultare ce l-a caracterizat pe Noe/sau pe Avraam și care este la polul opus (ne) ”ascultării” lui Saul, acela va reuși să termine de construit „chivotul salvării”. Ne înșelăm amarnic dacă ne trăim viața într-o ascultare ca cea a lui Saul, motivând că toți suntem slabi și să credem că vom fi făcuți desăvârșiți la înviere pe baza jertfei lui Hristos.

Sângele lui Hristos a curs pentru iertarea păcatelor, însă desăvârșirea ființei noastre o face Duhul Sfânt; doar, dacă păzim Cuvântului Domnului. (Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Să ne întrebăm: Poate lua chip Hristos în noi fără o ascultare deplină? (Copilașii mei... simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi! Galateni 4:19)

Natura Împărăției lui Dumnezeu

Putem observa ușor că lumea seculară are un standard total diferit de standardul Împărăției lui Dumnezeu. Încă de când suntem mici copii, pentru a ne atinge scopul pe care ni-l propunem, ne folosim într-o măsură mai mare sau mai mică de regula: „scopul scuză mijloacele”. Astfel pentru omul care se află la ananghie/într-o situație dificilă, regula este să se folosească de: mânie, minciună, vicleșug, mită, copiat...

Însă lucrurile de sus, pregătite de Dumnezeu pentru ca să umblăm în ele sunt total diferite de lucrurile din lume, sunt lucruri care nu ajung la mintea omului mort spiritual. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9; Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1)

Dacă vom umbla după aceste lucruri ca după o comoară, atunci le vom găsi și ne vom bucura de ele, acum și în veșnicie. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33; Dacă o vei căuta ca argintul, și vei umbla după ea ca după o comoară și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu. Proverbe 2:4, 5)

Lucrurile de sus deși sunt atât de simple, sunt opuse lucrurilor pe care omul le caută; pentru mulți dintre noi acestea fiind o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Vom încerca în rândurile care urmează să detaliem câteva valori care se regăsesc în Împărăția lui Dumnezeu și care definesc natura ei. Sperăm să te lași atras de ele!

a. Neprihănirea - Este o Împărăție a neprihănirii

Una din lucrurile de sus/din marile valori ale Împărăției lui Dumnezeu este neprihănirea/sfințenia. (Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cât vor ține vremurile. Psalmi 93:5) Prin urmare putem vorbi de o lege a neprihănirii care guvernează în Împărăția cerurilor. (Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. 2 Petru 3:13)

Cei ce sunt flămânzi și însetați după valorile neprihănirii sunt primiți în această Împărăție. (Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire! Matei 5:6)

Definiția din dicționar pentru neprihănire: fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat. Vom enumera câteva din aceste valori care se regăsesc în Împărăție:

Cinstea/corectitudinea

În această Împărăție nimeni nu se bucură de nelegiuire, nu înșeală, nu folosește darurile/mita, nu umblă cu vicleșug, nu defăimează. (Oricine rămâne în El, nu păcătuiește; oricine păcătuiește... nu L-a cunoscut. 1 Ioan 3:6)

Cei ce se află în Împărăție nu poftesc și nu își însușesc lucrurile celorlalți. Nu își însușesc și nu folosesc lucruri de la locul de muncă care nu le aparțin. Ex: Nu folosesc mașina sau lucrurile firmei pentru scop personal. (Să nu poftesci nici un... lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom 5:21) Nu au pe calculator softuri furate/pirate. Nu lucrează la negru, nu fură taxele de la Stat. (Tot pentru aceasta să plățiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Când au de dat examene nu se folosesc de copiat/nu fură ce nu este a lor. Dacă au lucruri pe care le-au furat când erau în întuneric, vor renunța să le mai folosească, înapoiindu-le și despăgubind acolo unde este posibil. (Să-și mărturisească păcatul, și să dea înapoi în întregime prețul lucrului câștigat prin mijloace necinstite, adăugând a cincea parte; să-l dea aceleia față de care s-a făcut vinovat. Numeri 5:7)

Verificare: Ai lucruri de la serviciu, sau din altă parte pe care ți le-ai însușit și de care te folosești? Ai pe calculator softuri furate? Furi taxele prin munca la negru?

Ei „urâsc” și nu folosesc darurile/mita. Scriptura ne spune că cei ce practică mita au inima stricată. (Mita strică inima. Eclesiastul 7:7; ..luau mită... și călcau

dreptatea. 1 Samuel 8:3; Cel ce urăște mita va trăi. Proverbe 15:27)

Mita conform dicționarului: sumă de bani, sau obiecte primite, oferite sau promise unei persoane cu scopul de a o determina să-și încalce sarcinile de serviciu, sau să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu mai conștiincios.

Poate puțini dintre noi sunt într-o anumită poziție care le dă ocazie de a primi daruri/mită, dar cei mai mulți sunt în situația de a da. Mulți, pentru a-și rezolva problemele, sunt puși în situația de a folosi darurile/mita. Trebuie să înțelegem că, atunci când noi inițiem recompensarea unui serviciu deja plătit, fie public, fie privat, dăm celui alt prilej de păcătuire, de cădere în păcat.

Pentru a ne strica inima, Satan ne aduce în viață multe prilejuri de felul acesta. (un exemplu fiind la spital, la doctor) Când suntem pe patul de spital și suntem în nevoie, dacă o vom determina pe asistentă să fie mai amabilă punându-i ceva în buzunar, atunci noi suntem cei care o ispitim, aducând prilejul de păcătuire. (Și se poate întâmpla ca acea asistentă să fie credincioasă!)

Prin darul nostru îi cerem să se ocupe mai mult de noi și va ajunge astfel să neglijeze pe cel care nu are să-i dea. Prin primirea acestor daruri ea își va strica inima și va nedreptăți pe cel ce nu are. (Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti. Exod 23:8)

Prin gestul nostru, noi suntem cei care o provocăm să calce Cuvântul lui Dumnezeu/noi suntem cei ce îi stricăm inima.

Învățătura Împărăției ne avertizează la modul cel mai serios, arătând cât este de grav să ispitești sufletele și să le strici inima. (Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât. Luca 17:1, 2)

Pentru a înțelege gravitatea acestui păcat, e bine să observăm că legile lumii seculare condamnă mai tare pe cel ce instigă la luare de mită, decât pe cel ce ia mită.

Cetățenii Împărăției trebuie să fie tot timpul în alertă pentru a nu fi printre cei ce aduc prilejul de păcătuire, pentru a nu face lucrarea celui rău. (Judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. Romani 14:13)

Cei ce vor hotărî să păzească legea neprihănirii, vor fi prigoniți. Însă vor fi recompensați cu pacea și odihna de sus, pace care le certifică apartenența la Împărăție. (Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10; Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Inima curată

Cei ce aparțin Împărăției de sus nu își întinează inima cu lucruri murdare. Nu merg la sfatul celor răi, nu pun nimic rău înaintea ochilor lor, își acoperă ochii ca să nu vadă răul și își astupă urechile ca să nu audă cuvinte nepotrivite. (Isaia 33:15) Ei nu iubesc acele lucruri care hrănesc și trezesc poftel firii pământești și nu le folosesc; unele din ele fiind publicațiile lumii (reviste, cărți, ziare), radioul

lumii și televizorul/internetul lumii. (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. 1 Ioan 2:15; Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși. Psalmi 1:1)

În Împărăție/în Biserică, ei veghează să nu fie vreunul care să-și strice inima cu lucruri murdare și astfel să contamineze pe ceilalți. (Luați seama bine ca nimeni să nu se abată... Vegheați să nu fie între voi nimeni ...lumesc. Evrei 12:15, 16)

Pentru aceasta vor veghea unii asupra altora ca fiecare dintre ei să aibă ochiul curat. Dacă apare o nevoie pentru cineva și este necesară folosirea internetului, vor urmări ca aceasta să se facă într-un mod controlat și filtrat, pentru a nu da posibilitate lui Satan să ne ispitească și să ne hrănească firea pământească/să ne trezească poftele. (Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor. Psalmi 101:3; Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte. Psalmi 119:37; Nu purtați grijă de firea pământească, ca să-i treziți poftele. Romani 13:14) Nu merg în locuri precum ar fi plajele de la mare, pentru a nu hrăni firea și pentru a nu-și întina ochii privind la cei desbrăcați și nici pentru a da altora prilej să păcătuiască (... îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială. 1 Timotei 2:9)

Sunt foarte atenți la pofta ochilor, pentru că ea afectează tot trupul. (Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric. Luca 11:34; Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra... Iov 31:1)

Ei își țin inima curată pentru că numai așa îl vor vedea pe Dumnezeu. (Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Matei 5:8) Pentru aceasta au scos dinaintea ochilor lor tot ceea ce-i face să cadă în păcat. (Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Matei 18:9)

Se feresc/fug de poftele firii pământești care fac rău sufletului. (Prea iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. 1 Petru 2:11; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Cercetare personală:

- Cauți Împărăția păcii și a neprihănirii ca pe o comoară de mare preț?
- Ești flămând și insetat după neprihănire, să fii imaculat, fără păcat?
- Trăiești după legile care guvernează Împărăția lui Dumnezeu?

b. Pacea - Este o Împărăție a păcii

Împărăția pașnică a lui Hristos a fost adesea greșit înțeleasă, chiar de cei care spun că sunt credincioși. Foarte puțini sunt cei ce înțeleg, acceptă și trăiesc după acest standard de sus. (Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulilele lor

cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul” Isaia 2:4)

Definiția dicționarului pentru pace: Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie, împăciuire, înțelegere. A strica pacea = a ajunge la conflict cu cineva.

Mulți nu observă că Evanghelia Împărăției este de fapt Evanghelia păcii. Mulți nu văd că Domnul păcii a venit să aducă pe pământ pacea care guvernează în Împărăția cerească. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43; El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos. Fapte 10:36; Însuș Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. 2 Tesaloniceni 3:16)

Când Domnul Isus spune: „Să se facă voia lui Dumnezeu, precum în cer așa și pe pământ”; ne spune că pacea care este în cer va trebui să fie și pe pământ între cei ce aparțin Lui. (Slavă lui Dumnezeu... și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. Luca 2:14; Pace în cer, și slavă în locurile prea înalte! Luca 19:38)

Este extrem de important să înțelegem că legea păcii care guvernează în Împărăția cerească, guvernează și pe pământ între oamenii aparținători Împărăției. Toți cetățenii născuți din Dumnezeu trebuie să o păzească și prin urmare trebuie să nu învețe războiul, să trăiască într-o pace desăvârșită unii cu alții, să fie blânzi, ușor de înduplecat, să se binecuvânteze unii pe alții, să nu se vorbească de rău, să nu se mânie, să nu se certe, să nu se dușmănească, să nu se judece, să nu se împotrivescă semenilor lor, să nu facă rău la nimeni.

Pentru a nu-și strica pacea din inimă cât și pacea Împărăției ei nu inițiază și nu intră în conflicte. Ei nu se judecă pentru a-și face dreptate. (Nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul. Isaia 2:4)

Când interacționează cu cetățeni ai împărăției întunericului pot apare situații conflictuale. Pentru rezolvarea problemelor apărute, ei vor aplica legea Împărăției de sus, care va avea întâietate în fața legii Țării de jos. Vor face tot ce ține de ei ca să nu se ajungă la conflict pentru a nu da prilej de tulburare/supărare. (Dacă este cu putință, pe cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18) Urmăresc/caută pacea care vine din umblarea după lucrurile de sus. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5)

Când sunt nedreptățiți, pentru a-și păstra pacea de sus au o singură posibilitate: să se adreseze Stăpânului lor și apoi să se supună bucuroși deciziei Lui. Nu au la dispoziție poliția, instanțele judecătorești... așa cum au cetățenii celeilalte împărății. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Această lege a păcii va aduce necazuri și suferință pentru cei ce intră în Împărăția lui Dumnezeu. La inițierea unui conflict din partea celor din lume, atitudinea de neîmpotrivire de care vor da dovadă le va aduce umilire; se va întâmpla să fie umiliți și batjocoriți chiar și de cei din casa lor. Pentru a nu-și strica

pacea și odihna inimii la care au fost chemați, vor urma exemplul Domnului lor. (Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. 1 Petru 2:21; Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Evrei 12:14)

Această pace le păzește inimile și gândurile în Hristos. Nu vor face nimic care să le tulbure inima, care să le strice pacea. (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

Singurele lucruri pe care le au la îndemână când sunt prizoniți sunt îndelunga răbdare și fuga. (Când vă vor prizoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Matei 10:23)

Pacea este un rezultat al atitudinii inimii, al trăirii în neprihănire, al renunțării la împotrivire, la mânie și la judecată și aceasta se obține prin păzirea învățăturilor lui Hristos. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5; Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Pentru a ajunge la odihna și liniștea din Împărăția lui Dumnezeu trebuie să punem în aplicare învățăturile Domnului Isus; câteva dintre acestea fiind: Nu judecați ca să nu fiți judecați, nu osândiți ca să nu fiți osândiți, dacă îți cere să mergi un km, mergi doi, celui ce-ți cere dă-i, nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine, dacă vrea să se judece cu tine să-ți ia haina, dă-i și cămașa, dacă te lovește peste obraz, întoarce-l și pe celălalt, celui ce îți ia cu sila... (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17; Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Ioan 14:2)

Chiar dacă suntem nevinovați, împotrivirea produce conflict/nu pace și poate da prilej celui alt să se tulbure, să se mânie sau altfel spus, să păcătuiască. (Ci mai bine judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. Romani 14:13; Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Luca 17:1)

Trebuie să fim atenți la orice situație conflictuală și să fim împăciuitori. Dacă noi suntem în pace trebuie să facem tot ce ține de noi ca și celălalt să fie în pace. (Dacă este cu putință, pe cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18; Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9)

Domnul Isus ca reprezentant al Împărăției lui Dumnezeu a fost primul care a păzit această învățătură a neîmpotrivirii/a păstrării păcii la modul absolut și ne-a învățat și pe noi să trăim la fel ca El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine... să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6) Putem vedea acest lucru prin întâmplarea din Capernaum. Cu toate că nu era obligat să plătească darea, a făcut tot ce a ținut de El ca să evite conflictul/tulburarea pentru a nu da prilej de păcătuire pentru ceilalți. (Ce crezi, Simone? Împărății pământului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini? Petru I-a răspuns: „De la străini.” Și Isus i-a zis: Așadar, fiii sunt scutiți. Dar,

ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare... Matei 17:24-27)

Când a fost prins pentru a fi dat la moarte, El nu s-a împotrivit, nu a dezvoltat conflictul/tulburarea, lăsându-se dus ca un miel la măcelărie. (Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. Isaia 53:7)

Domnul a avut o inimă plină de pace, în odihnă, care nu s-a tulburat la apariția aceluia conflict. Lipsa atitudinii de împotrivire ne arată cum trebuie să fie cetățenii Împărăției lui Hristos. (Prietene, ce ai venit să faci, fă! Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus, și L-au prins. Matei 26:50)

La polul opus vedem tulburarea și mânia prezente în ucenicul său, Petru. El s-a împotrivit, a participat activ la conflictul apărut. Tulburarea care s-a manifestat în Petru sunt specifice naturii Împărăției întunericului. (Eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Efeseni 2:3; „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeu meu. Isaia 57:20)

Verificare: Dacă apare un conflict, poți spune: „Prietene, ce ai venit să faci, fă!” Rămâi în pace ca Domnul Isus, sau te tulburi ca Petru? (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

c. Dragostea - Este o Împărăție a dragostei

Una din valorile fundamentale/din lucrurile care definesc Împărăția lui Dumnezeu este dragostea. (Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8; Încolo, fraților, desăvârșiți-vă, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11)

Mulți dintre noi nu înțeleg că fără „dragoste” nu vom ajunge la ținta propusă de a locui împreună cu Dumnezeu. Scriptura ne spune că nu vom intra în Împărăția dragostei dacă nu vom ajunge să-l cunoaștem pe Dumnezeu, care este dragoste, și fără să obținem în noi această însușire a Lui. (Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8) Dragostea este liantul care leagă între ei pe toți cetățenii Împărăției lui Dumnezeu.

Pentru a ajunge la acest standard, va trebui să ne însușim legea dragostei care guvernează în teritoriul Împărăției. (Dragostea nu caută folosul său... 1 Corinteni 13:5) Dragostea este altruistă, nu caută folosul său, ci al celorlalți. Dragostea de sus nu vine la întâmplare în inima noastră, ci este adusă de Duhul Sfânt prin păzirea învățăturilor lui Hristos. (Romani 5:5) Cine va urma această școală va avea în final ca rezultat dragostea de sus. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Între dragostea care vine de sus și dragostea firească este o distanță ca de la cer la pământ. Dragostea de sus este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, nu pizmuiește, nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci

se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădărduește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. (1 Corinteni 13:4-8)

Pentru ca să putem învăța și experimenta această dragoste desăvârșită, Dumnezeu ne pune în Familia Lui care este Biserica/Trupul Lui. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădularile în trup, pe fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Aici se află Domnul Isus, care se îngrijește cu drag de noi. (Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Biserica face parte din planul lui Dumnezeu pentru desăvârșirea sfinților. Este locul unde se învață și se practică dragostea de sus, unde pruncii, copiii și tinerii învață de la cei mai mari să se îmbrace cu îndelungă răbdare, cu bunătate... să umble în sfințenie, învață să ierte, să iubească sau cu alte cuvinte, învață să umble după lucrurile de sus/după lucrurile Duhului. (...pentru desăvârșirea sfinților... pentru zidirea trupului lui Hristos. Efeseni 4:12)

Aici învățăm să căutăm folosul celorlalți, să nu mai trăim pentru noi înșine. (Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7; Nici unul nu trăiește pentru sine. Romani 14:7; Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 1 Corinteni 10:24)

Învățăm să fim strâns legați unii de alții și să ne purtăm sarcinile. (Tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei. Efeseni 4:16; Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2)

În Biserică suntem învățați să iubim și pe cei din afara ei, chiar și pe cei care ne vor face rău. Când intrăm în contact cu cei din exteriorul Împărăției dragostei, trebuie să urmăm exemplul Domnului; să îi iubim pe vrăjmașii noștri, să binecuvântăm pe cei ce ne blestemă, să facem bine celor ce ne urăsc, pentru că suntem fii ai Tatălui nostru care este în ceruri. (Matei 5:44)

Ca să obținem această dragoste, care la mintea omului firesc nu s-a urcat, se poate doar prin urmarea școlii în care sunt predate învățăturile Lui Hristos. Altfel, oricât ne-am chinui noi s-o obținem, aceasta nu se va întâmpla. La El este rețeta dragostei și cine o respectă va ajunge s-o obțină. (Și dragostea stă în viațuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblăm, după cum ați auzit de la început. 2 Ioan 1:6; Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Vom ajunge să avem dragoste față de semenii noștri dacă învățăm să păzim Cuvântul lui Hristos. (Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. 1 Ioan 5:2, 3; Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20)

Dragostea va fi turnată în inimile noastre în măsura în care la îndemnul Duhului Sfânt acceptăm și păzim învățăturile Domnului Isus. (Dragostea lui Dumnezeu a fost

turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat. Romani 5:5)

Pentru a înțelege mai bine acest lucru vom evidenția o situație cu care ne putem confrunta fiecare. Să presupunem că la succesiunea unei moșteniri, care poate fi un teren, o casă... un frate ne pretinde să-i dăm și din partea care ne revine.

Dacă aparținem lumii, pentru a-l refuza avem la îndemână soluțiile pe care le dă lumea. Acestea pot fi împotrivirea prin vorbe, prin forță, sau prin poliție, justiție...

Dar, dacă suntem cetățeni ai Împărăției va trebui să avem o altă poziție, va trebui să acționăm față de el după soluțiile pe care le dă legea Împărăției. Cerințele pentru cei ce fac parte din Împărăție sunt: să trăim în pace cu toți oamenii, să avem îndelungă răbdare, să fim plini de bunătate, să avem dragoste.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem este ca atât cât ține de noi să nu-i dăm celui alt prilej să păcătuiască, să facem tot ce putem pentru a nu-l provoca la mânie/tulburare. Pentru aceasta avem la îndemână porunca păcii. (Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9; Dacă este cu puțință, atât cât atârnă de voi, *trăiți în pace cu toți oamenii*. Romani 12:18) Pentru a rămâne în pacea lui Hristos, va trebui să nu ne împotrivim celui ce vrea să ne ia cu sila ceea ce ne aparține. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Matei 5:39; Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri... Luca 6:29)

Apoi va trebui să mai facem încă un lucru care pentru omul firesc este o nebunie. Pentru a-i turna cărbuni aprinși pe cap, va trebui să fim dispuși să îi dăm și „cămașa”, nu doar lucrul ce vrea să ni-l ia. Această învățătură care ne face să-i lăsăm în plus, nu ține de logica umană, ci vine de sus. (Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. Romani 12:20, 21)

Dacă va vrea să ne ia o parte din terenul care ni se cuvine, noi să-i arătăm că suntem dispuși să-i dăm mai mult decât vrea el să ne ia. (Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:41, 40)

Această atitudine de a fi gata să dăm mai mult atunci când ni se ia cu sila, nu este de natură umană, ea nu vine de la sine, ci numai prin păzirea legilor Împărăției de sus. Păzirea poruncilor lui Hristos dau dragostea desăvârșită care alungă frica și care ne dă deplină încredere în ziua judecății. (Dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6; Dragostea este desăvârșită în noi, ca să avem deplină încredere în ziua judecății. 1 Ioan 4:18)

d. Bucuria – Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt

Când suntem admiși la școala pe care visam să o urmăm sau când suntem angajați într-un post pe care ni-l doream mult, nu se poate să nu ne bucurăm.

Însă credem că nu poate fi bucurie mai mare, decât să știi că ai fost admis în Împărăția cerurilor, să știi că numele îți este scris în ceruri pentru a locui în

eternitate împreună cu cei neprihăniți. (Să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri. Luca 10:20)

Este o mare bucurie să știi că ești admis în școala lui Hristos, că ești ales de Domnul ca să lucreze cu tine pentru a te desăvârși/peu pentru a te face asemenea Lui. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregeți... Iacov 1:2-4)

Pentru mulți este de nesuportat să fii prigonit/batjocorit, dar pentru cei ce au ales Împărăția este o bucurie să știe că sunt învredniciți să fie prelucrați în școala suferinței. (Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Fapte 5:41)

Tot așa, pentru cei mai mulți este o mare nenorocire să li se ia lucrurile care le-au agonisit, acest lucru ducând pe mulți în pragul depresiei, însă pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu este un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să se elibereze de lucrurile de pe pământ. (... și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre. Evrei 10:34)

Față de bucuria pe care o dă lumea și care poate veni în urma unui câștig, în urma unei promovări, cei ce sunt în Împărăție se bucură când trec prin necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. (Ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. 1 Tesaloniceni 1:6; Mă bucur acum în suferințele mele. Coloseni 1:24)

Când vom păzi Cuvântul păcii și al neprihănirii, atunci va veni prigonirea, dar și bucuria! (Ferice de cei prigoniiți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10; Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine, dar pentru cei ce fac răul este o groază. Proverbe 21:15)

Bucuria care vine de la Duhul Sfânt este lucrul pe care-l vom găsi în Împărăția veșnică și care va fi permanentă. (Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi! Isaia 35:10)

Bucuria este rezultatul/cununa păzirii Cuvântului/poruncilor lui Hristos. Bucuria este o cunună a roadei Duhului; bucuria că ești trecut prin încercări pentru a ajunge la îndelunga răbdare, bunătate, blândețe, dragoste... (Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea. Evrei 12:2)

Renunțarea la lucrurile vechi

În lume lucrurile sunt în așa fel aranjate de către "cineva", încât pentru a ne putea descurca în această viață suntem ispitiți să ne folosim de lucruri nepotrivite.

Satan vine la noi așa cum a venit și la Domnul Isus și ne ispitește cu diverse

”avantaje” pentru ne prinde în plasa lui. (Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie. Matei 4:9) El face în așa fel, încât, atunci când auzim Cuvântul Împărăției și am vrea să schimbăm lucrurile vechi cu cele noi din Împărăție, să fim prinși/înfășurați în cele vechi atât de tare încât să nu le putem schimba. (... păcatul care ne înfășoară așa de lesne. Evrei 12:1)

Pentru a putea răzbi în această viață și pentru a avea un nivel de trai acceptabil, mulți dintre noi cedează ofertei lui Satan. El ne va da din lucrurile la care nu avem acces și pe care ni le dorim, însă cu condiția să ne folosim de neadevăr, de hoție, de daruri/mită, de viclenie. Vom lua câteva exemple care ne vor arăta cum suntem prinși în plasa lui Satan prin avantajele oferite de hoție însoțită de minciună. Aceste avantaje pot fi de la mici, neînsemnate, până la foarte mari.

1. Un exemplu este munca la negru/la întuneric, care presupune să lucrăm fără contract de muncă înregistrat la ITM, sau cu un salariu mai mic pe contract și o diferență netaxată în mână. Avantajul obținut prin accesarea acestei ”oferte negre” este câștigul unei sume care se dublează. Pentru mulți ce sunt în această situație, renunțarea la acest lucru ”vechi” va fi extrem de dificilă, pentru că venitul li s-ar înjumătăți și viața ar deveni mult mai grea.

2. Pentru a ne asigura un nivel de trai mai bun, aproape toți facem o școală care se va finaliza cu o diplomă/calificare care să ne folosească apoi în viață. Putem observa că la examinările aferente obținerii diplomei, Satan va veni cu o ofertă la care mulți vor ceda. El ne va ajuta să obținem diploma dacă ne vom folosi de copiat/furt, renunțând astfel la adevăr. Apoi ne ajută să găsim un post bun cu condiția să prezentăm la angajare ce am obținut prin furt. Însă prin prezentarea diplomei/atestatului care certifică că avem cunoștințele necesare ocupării postului respectiv, vom trăi în minciună. Prin faptul că ne vom folosi și ne vom bucura apoi de ceea ce am furat și mințit ne vom prinde singuri într-un lanț al nelegiurii din care mulți nu vor mai ieși. (Orice hoț, și oricine jură strîmb va fi nimicit cu desăvârșire. Zaharia 5:3)

3. Încă un exemplu în care suntem prinși în cursa lui Satan este oferta ieșirii la pensie (de boală), mai repede, prin folosirea minciunii. Însă minciuna însoțită apoi de furt/de încasarea de venituri necuvenite are consecințe spirituale permanente.

4. Un alt beneficiu financiar însemnat pe care ni-l oferă Satan sunt costurile mici pentru multele servicii care ni se fac. Condiția pusă de el este să acceptăm să lucrăm cu cei ce fură taxe/care nu eliberează documente fiscale pentru servicii care ni-l prestează. Dacă aceste servicii ar fi taxate legal, ar duce la creșterea cheltuielilor casei cu 20-30%, acestea fiind pentru mulți dintre noi greu de suportat.

Amintim câteva dintre ele: construcția casei, zugrăvitul casei, reparațiile instalațiilor termice/electrice/sanitare, chiria la apartament, reparația mașinii, activitățile care țin de agricultură: arat, semănat, secerat... cumpăratul și tăiatul lemnului, foratul unui puț... Să fim atenți la ce spune Domnul: „Cine împarte cu un hoț își urăște viața”. (Proverbe 29:24)

Neplata taxelor atrage avantaje materiale pentru fiecare, atât pentru cel ce plătește cât și pentru cel ce vinde. Dacă cumperi lemne de foc în valoare de o mie de lei, dar fără factură, atunci impozitul de TVA de 19% adică 190 lei îți vor rămâne în buzunar; o sumă însemnată pentru cel cu venituri mici. Multora nu li se pare c-ar fi păcat, dar ce am spune noi despre Stat dacă ar face și el așa; luna aceasta să ne trimită cu 190 lei mai puțin din pensie, peste o lună 200 lei... Trebuie să remarcăm cu tristețe că mulți dintre cei ce se declară ”născuți din nou” sunt prinși în acest lanț al nelegiurii.

Neplătirea taxelor arată că nu umblăm după lucrurile de sus/după neprihănirea Împărăției lui Dumnezeu. (Tot pentru aceasta să plățiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6, 7) Dacă facem astfel de lucruri și zicem că suntem în lumină, mințim și nu trăim adevărul. (Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta! Matei 6:23)

5. Darurile/mita este un alt lucru vechi, care este practicat azi în multe locuri, chiar și cu gunoierii. Dacă vom renunța la daruri, aceasta ne va aduce greutatea de tot felul, cel mai greu fiindu-ne la spital unde va veni neglijarea și suferința. Însă, dacă vom accepta suferința pe patul de spital pentru că nu dăm daruri, aceasta va fi încununată cu roada care o produce ea, respectiv îndelunga răbdare. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3)

Pentru a trăi în Împărăția neprihănirii, Dumnezeu ne cere să renunțăm la lucrurile vechi, care sunt specifice mersului lumii, chiar dacă vom suferi pierderi și să le înlocuim cu lucrurile noi din Împărăția Lui. (Cine fura, să nu mai fure. Efeseni 4:28; Să plățiți și taxele. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6, 7)

Pentru a fi motivați să renunțăm la lucrurile vechi, avem promisiunea vieții veșnice și valorile Împărăției neprihănirii, valori care vor aduce odihnă și pace sufletului. (Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Dacă vrem să fim în Împărăția lui Dumnezeu, va trebui să renunțăm la furtul taxelor, să înlocuim lucrurile vechi cu lucrurile noi din Împărăție și să nu poftim ce nu este al nostru. (Dați, deci Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21; Să nu poftești nici un alt lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom. 5:21)

Atunci când suntem hotărâți să nu ne mai folosim de aceste lucruri vechi/să le răstignim, vom pierde avantajele materiale pe care le aveam. Se vor ivi greutatea în viața noastră, vor apărea situații în care ne va fi greu, dar merită să încercăm; (În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. Ioan 16:33) Însă împreună cu necazurile, Domnul Isus ne spune că ne va da pacea Lui. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihnă și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Pentru toți cei ce înțeleg valorile Împărăției de sus și sunt hotărâți să renunțe la lucrurile vechi, trebuie să se încreadă că Dumnezeu nu-i va lăsa și le va da lucrurile

de zi cu zi de care au nevoie. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:33; Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” Evrei 13:5)

Mulți dintre cei chemați să beneficieze de Împărăția lui Dumnezeu nu sunt dispuși să plătească acest preț, care de multe ori li se pare că este prea mare. Însă trebuie să spunem că aceste lucruri îi vor ține departe de Împărăție. Dumnezeu ne avertizează că cel ce păcătuiește nu-l cunoaște pe Dumnezeu.

Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu, dacă muncim la negru sau conducem mașina fără să ne pese de legea circulației, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră, dacă vorbim de rău... înseamnă că suntem încă în starea veche, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oricine să fie supus stăpânirilor; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii puse de El. Romani 13:1; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Va trebui să înțelegem că, chiar dacă vom face multe lucruri religioase: dacă mergem la adunare, ne rugăm, vorbim în limbi, proorocim, însă fără să umblăm după neprihănire, Dumnezeu ne spune că nu ne cunoaște! (Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” Matei 7:21-23)

Dacă Duhul Sfânt nu ne-a încredințat de starea de păcat înseamnă că nu s-a produs nașterea din nou. Primul lucru pe care-L face Duhul Sfânt la cel care primește Cuvântul lui Dumnezeu, este să-l încredințeze de starea lui de păcat. Acesta este începutul. Duhul nu poate să locuiască în om și să nu-l încredințeze de această stare. (Și când va veni El (Duhul Sfânt), va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea... Ioan 16:8)

Scriptura face o distincție clară între întuneric și lumină. La cel ce umblă în lumină păcatul nu mai este un mod de viață. El este caracterizat prin faptul că renunță la lucrurile vechi și este flămând și însetat după neprihănire/curăție. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. 1 Ioan 3:8)

Să fim atenți să nu confundăm pe cel neprihănit/născut de sus care are o cădere, cu cel care încă nu a renunțat la lucrurile din Împărăția Întunericului. Să nu ne înșelăm spunând că nu este om fără păcat și prin aceasta să ne complacem în lucrurile întunericului. (Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

Este o diferență de la cer la pământ între cel care trăiește în întuneric nefiind

supus autorităților rânduite de Dumnezeu și cel care este supus, dar din neveghere cade în greșeală/păcat.

În primul caz, se poate vorbi de păcătuire permanentă și de umblare în întuneric în lucrurile vechi, fără Dumnezeu, chiar dacă suntem printre cei ce spunem că ne-am întors la Dumnezeu. (Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim. 1 Ioan 1:6; Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

În al doilea caz se poate vorbi de păcătuire accidentală nedorită. În acest caz, prin mărturisirea păcatului există posibilitatea curățirii prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. 1 Ioan 1:7)

Scriptura ne spune foarte clar cum ne putem verifica. Dacă suntem o făptură nouă, cele vechi s-au dus. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17, 18)

6. Atitudinea de împotrivire Încă unul din lucrurile vechi la care ne este greu să renunțăm și care ne asigură un mod de viață fără prea multe neazuri este atitudinea de împotrivire față de cel ce vrea să ne facă rău. Dacă cineva caută să ne ia ce este al nostru, să ne înjosească, omul vechi va căuta diverse soluții pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Aceste soluții pot fi gesturi simple de împotrivire, poate fi un răspuns mai dur, poate fi un acces de mânie, sau apelul la poliție...

Să luăm un exemplu: Dacă venim seara de la muncă și cineva ne-a ocupat locul de parcare, ca reacție a nemulțumirii îi vom putea ridica ștergătorul de parbriz. Poate nu-i va păsa și o va pune din nou și atunci îi vom lăsa un bilet amenințător... sau vom apela la... Pentru a rezolva această problemă, dacă apelăm la lucrurile lumii/ la împotrivire, vom avea soluție, însă dacă vrem să renunțăm la ea și să apelăm la lucrurile de sus/neîmpotrivire, atunci nu ne va rămâne decât să fim umiliți.

Poate că la unele lucruri de mică importanță (să între cineva înaintea noastră la doctor) suntem de acord ca să nu ne împotrivim, dar dacă ni se pune în pericol stabilitatea financiară, sau integritatea fizică, atunci se schimbă prioritățile și nu mai vedem clar valorile/lucrurile Împărăției.

Însă dacă dorim să fim în prezența lui Dumnezeu să avem pacea Lui, trebuie să acceptăm prețul renunțării la acest lucru vechi care aduce doar tulburare și să-l înlocuim cu învățătura Domnului. (Dar eu vă spun: Să nu vă împotriviti!...).

Dacă nu vom înțelege că trebuie să ne ducem mântuirea până la capăt și că trebuie să creștem să fim ca Domnul Isus, dacă nu vom înțelege că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să trăim în neprihănire, să fim oameni ai păcii, îndelung răbdători, să avem dragoste... atunci vom mai păstra lucruri vechi care să ne ferească de neazuri. Vom păstra o mică împotrivire, pentru ca atunci când suntem strânși din toate părțile să ne ușurăm viața, vom să păstra o mică viclenie, un adevăr pe jumătate, munca la negru, mita...

Însă pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să vindem tot ce avem/

să renunțăm la toate lucrurile vechi ca să putem cumpăra cea comoară/lucrurile noi cu care să le înlocuim pe cele vechi. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără. Matei 13:45, 46; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui... Matei 6:33)

Pentru cel ce ia decizie pentru Împărăție, trebuie să se lase în mâna tare a lui Dumnezeu și El va lucra. El ne trasează calea care ne va duce la pace, la îndelungă răbdare, la dragoste...(De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit. Evrei 7:25)

Cercetare personală:

- Mai sunt lucrurile vechi, pentru tine, un mod de viață?
- Iubești valorile Împărăției lui Dumnezeu, ești însetat după neprihănire?
- Ai căutat lucrurile de sus ca pe o comoară și ai renunțat la cele vechi?

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu

Cuvântul Scripturii ne spune să umblăm după lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu/de sus, nu după cele de pe pământ/de jos. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Însă ca să umbli după aceste lucruri de sus, condiția principală este să le cunoști. Cu tristețe observăm că, pentru mulți Împărăția lui Dumnezeu cât și lucrurile din Ea, rămân o taină și nu reușesc să le cunoască. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9)

Domnul Isus ne dă ca exemplu cetatea Ierusalimului, care nu a cunoscut lucrurile aduse de El, lucruri care puteau să-i dea pacea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42) Prin această afirmație Domnul Isus ne atenționează la modul cel mai serios că mulți dintre noi vor fi în aceeași situație.

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu le găsim în Scriptură sub denumirea de lucrurile de sus, lucrurile lui Dumnezeu/lucrurile Duhului. Aceste lucruri sunt o imagine fidelă a naturii Împărăției cât și a inimii lui Dumnezeu. Lucrurile Duhului sunt identice cu lucrurile lui Dumnezeu și le putem vedea privind la Roada Duhului, acestea fiind îndelunga răbdare, bunătatea, pacea, dragostea...

Aceste lucruri de sus, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi ca să umblăm în ele sunt o nebunie pentru omul natural/firesc; de aceea nu umblă după ele pentru că nu le înțelege. (Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14; citește și Matei 13:19)

Nimeni nu va accepta să dea un lucru vechi cu care se descurcă în această

viață, pe un lucru nou din Împărăție pe care nu-l înțelege și care îi va aduce “necazuri”; nu va da niciodată “tot ce are” pe un lucru căruia nu-i înțelege valoarea.

Dacă vom privi mai atent, vom observa că mulți dintre cei ce cred că-l cunosc pe Dumnezeu și cred că sunt “născuți de sus” folosesc în mod natural “împotrivirea” (de la vorbe, până la justiție), cu care își rezolvă multe probleme în această lume, și nu văd rostul de ce ar trebui să renunțe la ea. Însă dacă vrem să avem îndelungă răbdare și să-l cunoaștem în mod real pe Dumnezeu, va trebui să renunțăm la împotrivire. Pentru cei ce încă nu au învățat să nu se împotrivească celor ce le fac rău, le putem spune din proprie experiență că numai așa vor ajunge în situația binecuvântată de a experimenta îndelunga răbdare, dar și de a fi preșul multora.

Mulți au auzit despre roada Duhului, dar puțini au experimentat umblarea după lucrurile Duhului. Nu vom cunoaște lucrurile de sus doar dacă auzim despre ele și vom încerca cu puterile noastre să le cunoaștem. Ele pot fi cunoscute numai dacă le experimentăm prin păzirea poruncilor lui Hristos. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5; Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6)

Omul natural fuge de suferință, de umilință... dar acesta este drumul cunoașterii lui Dumnezeu. Să ne punem în situația de a fi angajatul unui patron care ne jignește, ne taie din salariu, ne silește să muncim mai mult... Ce am face? Am privi cu mare bucurie această ocazie de a cultiva în noi îndelunga răbdare? Sau am fi nemulțumiți și ne-am împotrivi ori de câte ori am avea ocazia, spunând la toți prin ce situații grele trecem. (Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Iacov 1:2)

Dacă te va jigni cineva și îți vine să te mânii, ce vei face? Iei apă în gură ca să nu poți vorbi, cum ne învață azi unii? Sau nu te vei împotrivi cum ne învață Domnul. Aceasta este soluția pentru a ajunge să cunosc îndelunga răbdare. (Dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut Lui. 1 Petru 2:20)

Dacă nu vom înțelege natura Împărăției la care suntem chemați, cu siguranță nu vom vinde tot ce avem, nu vom renunța la lucrurile vechi care ne asigură asigură normalitatea vieții. Numai dacă vom iubi îndelunga răbdare care face parte din lucrurile de sus și dacă o vom căuta ca pe o comoară, numai atunci o vom cunoaște, numai așa vom ajunge să cunoaștem inima lui Dumnezeu. (Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu. Ioan 17:3; Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Dacă nu vom păzi porunca Domnului care ne spune să nu ne împotrivism și care este unul din primi pași, nu vom ajunge să experimentăm îndelunga răbdare, și cu atât mai puțin pacea, binecuvântarea, dragostea... (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Matei 5:39)

Fără îndelungă răbdare nu vei putea să binecuvântezi pe cel ce te blestemă, nu poți să fii împăciuitoare și nici să-i dai să mănânce vrășmașului tău. De asemenea nu-l vom cunoaște pe Dumnezeu care este plin de îndurare, încet la mânie, plin de

bunătate. (Exod 34:6); “Domnul este îndelung răbdător.” (Psalmi 145:8)

Dacă încă nu am căutat și nu am umblat după aceste lucruri de sus, atunci putem să ne punem semne de întrebare dacă Duhul Sfânt locuiește în noi, pentru că cei ce trăiesc după îndemnul Duhului, umblă după lucrurile Duhului. (Romani 8:6)

Nu putem vorbi de un început nou dacă nu am lepădat lucrurile vechi și nu iubim lucrurile noi din Împărăție. (Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Intrarea în Împărăția lui Dumnezeu

Scriptura ne spune că, pentru a avea parte de acest nou început, pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea Diavolului, pentru a putea fi spălați de păcate și pentru a putea fi răscumpărați și strămutați în Împărăția Lui, Fiul lui Dumnezeu a acceptat să moară pe cruce. (... să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28; Avem ...prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om care intră în legământ cu Domnul și se pocăiește de faptele lui rele, pentru cel care se leapădă de sine, și se încrede în Domnul Isus. Sângele vărsat la cruce dă posibilitatea să fim puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea noastră. (... sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbați în același chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

În vechime, Dumnezeu a eliberat poporul din aspra robie a Egiptului și a încheiat un legământ cu ei prin care S-a angajat să îi ducă în țara Canaan. Și azi, pentru cei ce renunță la trecutul păcătos și se încred în El, Dumnezeu îi eliberează de robia păcatului prin jertfa de la cruce și încheie cu ei un legământ (Legământul cel Nou) prin care se angajează să-i ducă în Împărăția veșnică, dar nu necondiționat.

Pentru a putea beneficia de darul de la cruce, și eu va trebui să fac un angajament așa cum au făcut cei din vechime la încheierea vechiului legământ. Angajamentul din partea mea în acest legământ trebuie să fie promisiunea de a asculta și de împlini ce a poruncit Domnul. (Voi face și voi asculta tot ce a zis Domnul. Exod 24:3, 9)

Așa cum evreii au avut prin Moise cartea vechiului legământ, așa avem și noi azi prin Domnul Isus cartea Noului Legământ, care este Evanghelia/Cuvântul lui Hristos. (Voi pune cuvintele Mele în gura Lui, și El le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele pe care le va spune El în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală. Deuteronom 18:18, 19) Citește și Fapte 3:22, 23;

Dumnezeu se angajează cu cei ce intră în legământ, să înceapă lucrarea de mântuire, acesta fiind momentul intrării în teritoriul Împărăției, al nașterii din nou, naștere de care au parte atât de puțini oameni și care rămâne un mare mister pentru cei mai mulți dintre noi. (Mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. Luca 13:24)

Nașterea din nou

Scriptura ne spune că pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în Ea trebuie să ne naștem din nou. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 7)

Nașterea din nou sau primirea dreptului de intrare/cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu este cel mai mare eveniment care poate avea loc în viața unui om.

Așa cum orice naștere biologică are la bază o sămânță, tot așa ne spune și Scriptura în privința nașterii din nou; are la bază o sămânță și aceasta este „sămânța lui Dumnezeu”! (Oricine este născut din Dumnezeu...sămânța Lui rămâne în el. 1 Ioan 3:9) Dumnezeu pune în inima omului sămânța Lui din care se naște o făptură nouă care va avea natura lui Dumnezeu/felul Lui de a fi.

Dacă ne naștem din Dumnezeu, din sămânța Lui, este extrem de important să cunoaștem ce conține această sămânță/ce este întipărit în codul ei genetic, să înțelegem din ce încolțește viața nouă. Orice sămânță biologică are în compoziția ei la scară microbiologică toate componentele de bază ale chipului celui din care provine. Dacă vom urma aceeași regulă, atunci și sămânța lui Dumnezeu va avea în configurația ei toate componentele de bază ale chipului Său.

Primul capitol din Evanghelia după Ioan îl descrie/identifică pe Dumnezeu ca fiind unul și același cu Cuvântul Lui. (La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Ioan 1:1) Tot așa este descris și Domnul Isus ca fiind Cuvântul întrupat și care este una cu Tatăl. (Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi... Ioan 1:14; Eu și Tatăl una Suntem. Ioan 10:30)

Dacă Dumnezeu este identificat ca fiind Cuvântul, ca de altfel și Fiul Său, atunci și sămânța din care ne naștem va avea în configurația ei, Cuvântul. După cum în sămânța biologică nu vom găsi ochii, inima... ci doar celulele corespunzătoare lor, tot așa și în sămânța lui Dumnezeu nu vom găsi îndelunga răbdare, bunătatea... ci vom găsi cuvintele embrionare corespunzătoare formării lor.

Dacă vom cerceta Scriptura cu atenție vom vedea destul de ușor care sunt aceste cuvinte: „Voi pune (sămânța) legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor.” (Evrei 10:16); „...lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.” (2 Corinteni 4:4) Astfel, este semănat în inima omului Cuvântul lui Hristos/Legile Lui, care va crește, ajungând la maturitate la roada Duhului/chipul lui Hristos. (citește despre chipul lui Dumnezeu la pagina 5)

De exemplu în configurația sămânței vom regăsi învățătura: “Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău”, care va crește prin Duhul Sfânt și se va dezvolta în îndelunga răbdare care este o parte din chipul Domnului.

Acest adevăr este extrem de important pentru a putea înțelege cum are loc nașterea noastră din nou; de ce trebuie să ne naștem din Cuvântul Lui. Va trebui să se nască „Cuvântul/Legile Lui” în noi, să crească, pentru ca în final să ne contopim cu

El/să fim una cu Cuvântul întrupat. (Mă rog... ca și ei să fie una în noi. Ioan 17:21)

Să nu ne înșelăm crezând că este suficient să credem doar în jertfa Domnului Isus. Fără să primim Sămânța/Cuvântul Lui care este sădit în inima noastră nu va exista un om nou. Această credință este moartă și nu ne mântuiește!

Legătura de nedespărțit dintre Cuvântul Lui și nașterea din nou ne este arătată de Domnul Isus în pilda semănătorului ca și în multe alte locuri. În această pildă, Evanghelia Împărăției/Cuvântul lui Hristos este descris ca fiind sămânța lui Dumnezeu, care este semănată în inima omului și din care încolțește viața nouă. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; citește și Matei 13:19)

Apostolul Iacov reia și întărește această învățătură a Domnului, care ne spune că omul are parte de mântuire numai dacă primește Cuvântul sădit în el. (Primiți cu blândeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sămânță care este Cuvântul/Evanghelia lui Hristos. (Ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelia. 1 Petru 1:23, 25)

De asemenea, și apostolul Pavel, ca și ceilalți doi apostoli, ne spune că nașterea de sus este prin Cuvântul lui Hristos/Evanghelia Împărăției. (N-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelia. 1 Corinteni 4:15)

Așa cum la nașterea unei plante participă în mod natural trei elemente principale, acestea fiind pământul, sămânța și apa, tot așa și la nașterea din nou regăsim trei elemente principale: inima omului, Cuvântul lui Hristos și Duhul Sfânt.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/Învățăturile Lui este Sămânța din care germinează viața. Din această sămânță încolțește viața nouă și are în compoziția ei elementele din care vom crește pentru a ajunge la statura de om mare. (Voi pune legile Mele (Sămânța) în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Atenție! Să nu confundăm Cuvântul lui Hristos care este Sămânța despre care ne spune Scriptura că urma să vină, cu Legea lui Moise, care a fost dată din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”. Galateni 3:19)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum sămânța biologică nu încolțește dacă nu are apă, nici sămânța lui Dumnezeu nu germinează fără Duhul Sfânt. (... prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5; ...născut din Duhul. Ioan 3:8)

Pământul/inima omului

În pilda semănătorului se regăsesc patru feluri de sol/pământ:

1. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l cred pentru că nu-l înțeleg. În acest

caz pământul este bătătorit/inima este împietrită. (Matei 13:19; Luca 8:12)

2. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc până la o vreme. (Sămânța căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20)

3. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc, dar îngrijorările veacului... (Sămânța căzută între spini. Matei 13:22)

4. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc într-o inimă bună. Ultimul caz ne arată un pământ deștelenit, curat. (Sămânța căzută în pământ bun. Matei 13:23)

La prima categorie de oameni inima este împietrită și Sămânța nu încolțește.

În a doua și a treia categorie de oameni se regăsesc toate elementele necesare germinării. Sunt prezente solul, Sămânța și Duhul Sfânt care produce germinarea noii vieți. Însă, la a doua categorie, solul nu are suficient pământ pentru a duce noua viață la maturitate/la rodire și la a treia, pământul nu este pregătit/deștelenit.

A patra categorie este o inimă bună care primește Sămânța/Cuvântul sădit în ea și apoi prin înnoirea și lucrarea Duhului crește și face Roada Duhului.

Dacă scriptura ne vorbește despre mai multe feluri de sol este foarte important să ne cercetăm pe noi înșine să vedem ce fel de pământ suntem. (Deșteleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini! Ieremia 4:3)

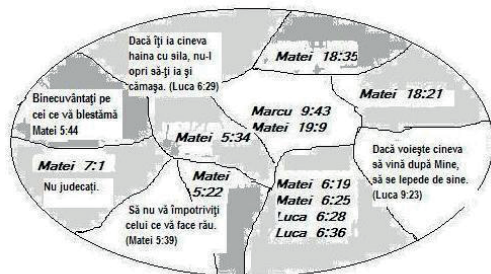
Sămânța lui Dumnezeu, compoziția ei

După cum știm, în embrionul uman sunt incluse toate celulele care formează în întregul lor, viitorul om care se va naște: inima, ochii, creierul... toate la o scară microbiologică, și toate puse la locul lor, nelipsind niciuna.

Vom observa că așa este și cu sămânța lui Dumnezeu. În această sămânță dumnezeiască sunt incluse toate componentele primare ale Chipului lui Dumnezeu. (... omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24) Ea are în componența ei toată informația genetică/Legile Împărăției sau altfel spus, poruncile lui Hristos. Fiecare învățătură a lui Hristos este o componentă primară a Chipului Domnului. (... lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:3)

Dumnezeu sădește în inima noastră Sămânța „care avea să vină”/Cuvântul

Sămânța Cuvântul lui Hristos

lui Hristos sau altfel spus rescrie configurația genetică a chipului Său. (Voi pune (sămânța) legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Redăm mai jos câteva informații genetice/învățături din Împărăție care se regăsesc în configurația Sămânței lui Dumnezeu:

1. Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău... (Matei 5:39)
2. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina... (Matei 5:40)
3. Nu judecați, ca să nu fiți judecați. (Matei 7:1)
4. Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)
5. Feriți-vă să nu defăimați... (Matei 18:10)

Duhul Sfânt va germina această sămânță sădită în noi, adică va germina fiecare învățătură în parte și va lucra la creșterea și desăvârșirea noastră. Ex: Este semănată în noi învățătura neîmpotrivirii care va produce prin Duhul ca roadă: pacea, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18; Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul. Ioan 16:13)

Toate învățăturile Domnului sunt esențiale/fac parte din „materia primă” din care va rezulta produsul finit. Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare este o celulă primară, asemeni celulelor din embrionul uman, care prin creștere va fi o parte din chipul Domnului, nefiind pusă niciuna în sămânța fără să aibă un rost.

Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre. Să înțelegem bine! Dumnezeu nu ne va lua în Împărăția Sa veșnică doar pe baza unei credințe mentale în jertfa Domnului, așa cum cred cei mai mulți, ci trebuie să ne naștem din nou, din sămânța Lui, și să creștem până la statura plinătății lui Hristos, așa cum este scris. (... până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; Efeseni 4:13)

Să ne întrebăm ce s-ar întâmpla dacă vom fragmenta sămânța și scoatem din ea câteva învățături; Se mai poate vorbi de naștere din Dumnezeu? Să ne închipuim ce s-ar putea întâmpla dacă am fragmenta o bucațică din sămânța biologică. Dacă am scoate celulele care corespund ficatului, inimii sau creierului? Ar mai exista naștere?

Bine ar fi să înțelegem că dacă nu acceptăm domnia lui Hristos în toate lucrurile, neprimind tot ce a zis El, sămânța nu va fi întreagă și nu va încolți. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

Dacă vom nesocoti doar o poruncă, Duhul nu va putea folosi acea învățătură pentru a întregi chipul Lui, în noi/roada Duhului. (Ținta poruncii/învățăturilor Evangheliei este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Dacă nu primim învățăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine, binecuvântare... sămânța nu va conține lucrurile necesare germinării vieții de sus. Dumnezeu înnoiește prin Duhul doar pe cei ce ascultă de El. (Suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32; ...prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5)

Redăm mai jos câteva învățături care lipsesc din inima multora nefiind acceptate de mulți care cred că sunt ”născuți din nou”;

1. Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)

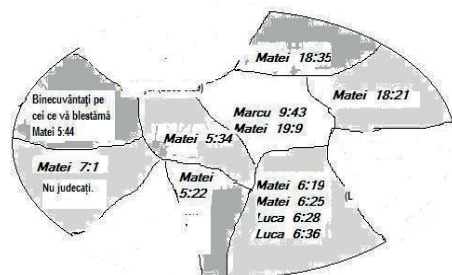
2. Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău... (Matei 5:39)

3. Bindecuvântați pe cei ce vă blestemă. (Luca 6:28)

4. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Ioan 13:14)

Verificare: Sunt și pentru tine aceste învățături prea de tot și nu le poți suferi? (Mulți... după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?” Ioan 6:60)

Trebuie să înțelegem că nu se va putea produce nașterea din nou, din Dumnezeu, dacă vom nesocoti legile Împărăției/Cuvântul lui Hristos care ne este

Sămânță din care lipsesc o parte din informațiile genetice, o parte din Învățăturile lui Hristos

sădit în inimă. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; ...voi pune legile Mele în inimile lor. Evrei 10:16)

Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare are rostul ei, nici una nu a fost dată la întâmplare. Unele sunt pentru a curăța/desteleni pământul, cum ar fi: judecata, osândirea, pofta firii pământești, pofta ochilor... iar altele sunt pentru a obține îndelungă răbdare, bunătate, pace, dragoste...

Numai păzind poruncile lui Hristos ne vom putea dezbrăca de omul cel vechi cu faptele lui și ne vom putea îmbrăca cu omul nou făcut după chipul lui Dumnezeu. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Îmbrăcămintea omului nou trebuie să aibă în țesătura ei bunătatea, răbdarea, blândețea, dragostea... (*Îmbrăcați-vă* cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Dar mai presus de toate acestea *îmbrăcați-vă* cu dragostea... Col 3:12, 14) Aceasta este *haina de nuntă/însușirile omului nou* pe care trebuie să o îmbrac pentru a fi asemănător cu Domnul Isus.

Te încurajăm să nu citești Scriptura la întâmplare, ci s-o studiezi. Caută și păzește învățăturile cu care vei putea să destelenești pământul și apoi caută și păzește învățăturile cu care să cultivi în tine Roada Duhului/chipul lui Hristos.

În rândurile care urmează vom detalia **bindecuvântarea/defăimarea** ca un posibil subiect de studiu. Vom lua câteva porunci care ne vor ajuta să eliminăm

din viața noastră judecata, osândirea, defăimarea; și alte câteva învățături care vor aduce în noua viață, binecuvântarea, bunătatea, pacea...

Vorbirea de rău/defăimarea este unul din lucrurile care sunt interzise cu desăvârșire în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă privim la îngerii care sunt în prezența lui Dumnezeu, ei nu îndrăznesc să calce legea Împărăției cu privire la judecată și defăimare. Ei nu îndrăznesc să-l judece nici măcar pe Satana și să rostească o ocară la adresa lui. (Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului... n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!” Iuda 1:9; Îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Putem observa că este în natura noastră să ne judecăm unii pe alții, să ne osândim și apoi să vorbim de rău pe cel judecat de noi. În categoria celor judecați intrând majoritatea oamenilor; de la cei din familie, până la cei care ne guvernează.

Mulți dintre noi se justifică astfel: Dar eu când vorbesc de rău pe cineva, spun numai adevărul. Însă Sfânta Scriptură ne interzice să vorbim de rău pe cineva. (Adu-le aminte să nu vorbească de rău pe nimeni. Tit 3:2)

Pentru a observa cât de mult suntem afectați de păcatul defăimării, trebuie să ne cercetăm pe noi înșine într-un mod amănunțit. Să ne verificăm câteva zile la rând, notând la sfârșitul fiecărei zile într-un carnețel persoanele pe care le-am vorbit de rău. Această cercetare ne va arăta unde ne aflăm. Dacă te vei verifica și vei fi sincer cu tine însuși vei fi surprins să vezi că ai o viață în care predomină gândirea și vorbirea de rău.

Trebuie să observăm că înainte să vorbim de rău pe cineva, facem mai multe lucruri care nu sunt așa sesizabile, însă dacă nu vom fi atenți la ele, acestea ne vor conduce inevitabil și la defăimare.

Înainte să vorbim pe cineva de rău, primul lucru pe care-l facem, este să-l judecăm, nesocotind porunca care ne spune să nu judecăm pe nimeni. (Nu judecați, și nu veți fi judecați. Luca 6:37) De multe ori mai chemăm un prieten pentru a ne întări judecata. Al doilea lucru care vine după judecată este osânda, care vine pentru că nesocotim o altă poruncă a Domnului. (Nu osândiți, ca să nu fiți osândiți. Luca 6:37) Un al treilea lucru este neiertarea. (Ierta-ți și vi se va ierta. Luca 6:37; Dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Coloseni 3:13)

Și apoi, ca păcatul să fie cât mai complet, nesocotim și porunca Domnului cu privire la vorbirea de rău. (Feriți-vă să nu defăimați. Matei 18:10) Dacă ne vom cerceta cu sinceritate vom constata că majoritatea dintre noi, imediat ce găsim o ocazie, trâmbițeamă celorlalți pe cine au judecat și osândit. Vom transmite pizma noastră amară și altora, care la rândul lor o vor transmite mai departe, întinând astfel pe mulți. Însă: „Cine defaimă pe aproapele său este fără minte.” (Proverbe 11:12)

Pentru a putea moșteni Împărăția lui Dumnezeu va trebui să renunțăm la acest păcat grav, să deșțelenim pământul, să-l scoatem din inimă, pentru că defăimătorii

nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. (1 Corinteni 6:10)

Însă nu vom avea izbândă dacă nu vom renunța în primul rând la judecată, la osândire, dacă nu vom învăța să iertăm pe cei care ne greșesc. (Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Coloseni 3:13)

Pentru cel ce vrea să trăiască în Împărăția lui Dumnezeu, un alt lucru esențial pe care trebuie să-l facă este să întrerupă prietenii cu cei care practică defăimarea, chiar dacă sunt frații din adunare. (Să n-aveți nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate” totuși este... defăimător. 1 Corinteni 5:11, 13) Trebuie să facem aceasta pentru că acest păcat contaminează asemenea leproi. (Tovărășiile rele strică obiceiurile bune. 1 Corinteni 15:33; Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. 2 Corinteni 6:17)

Binecuvântarea este unul din lucrurile de sus pregătite de Dumnezeu ca să umblăm în ele. (Dacă ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Binecuvântarea este opusul defăimării. Binecuvântarea exclude defăimarea și viceversa, nu vom putea să le păstrăm pe amândouă. (Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară? Iacov 3:10, 11)

Pentru a binecuvânta va trebui să deșțelenim pământul de păcatul vorbirii de rău; să nu semănăm binecuvântarea între spinii defăimării. (Deșțeleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini! Ieremia 4:3) Va trebui să ne lăsăm călăuziți de Duhul Sfânt și să păzim poruncile Domnului cu privire la binecuvântare. Iată câteva dintre ele:

1. Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă. (Matei 5:43, 44) Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc. (Romani 12:14)

2. Binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați. (1 Petru 3:9)

3. Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina... (Matei 5:39- 41) Iertați și vi se va ierta. (Luca 6:37)

Vom reuși să binecuvântăm în măsura în care ne vom lăsa de defăimare. Va trebui să renunțăm la mânie, să nu judecăm, să nu osândim, să nu ne împotrivim celui ce ne face rău, să fim dispuși ca celui ce ne ia cu sila ale noastre să i le lăsăm, să iertăm, și dacă îi este foame vrăjmașului nostru să-i dăm să mănânce...

Atitudinea de a binecuvânta chiar și pe cel care te prigonește nu este în natura omului firesc, ea nu vine de la sine, ci numai prin păzirea Cuvântului lui Hristos. Această atitudine față de cei ce ne fac rău ține de dragostea care l-a mintea omului nu s-a urcat. Omul vechi nu va face niciodată acest lucru, pentru el fiind o nebunie.

Dacă ne vom cerceta cu sinceritate, mulți dintre noi vor constata că nu au învățat să vorbească de bine și că nu au binecuvântat (poate) niciodată pe cel ce le-a făcut rău. Vor constata că nu au păzit poruncile care privesc vorbirea de rău și

nici porunca binecuvântării. (Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă. Matei 5:43, 44)

Verifică-te: Binecuvântezi sau defăimezi? Nu te înșela crezând că vei putea binecuvânta dacă încă te mâinii, încă judeci, osândești... Acestea îți vor aduce doar tulburare împreună cu vorbire de rău/defăimare, nu binecuvântare. (Iacov 3:16)

Puneți întrebarea la modul cel mai serios: Sămânța care s-a semănat în inima ta este sămânța lui Dumnezeu? Ai primit poruncile/legile Domnului cu privire la defăimare/binecuvântare? Dacă le-ai primit, le păzești? Au adus rod? Verifică-te amănunțit timp de o săptămână-două și vei vedea unde te afli.

Cercetează-te cu atenție: Când vorbești de rău ești muștrat de Duhul Sfânt? Analizează-te dacă trăiești viața nouă la care ai fost chemat, pentru că mulți suntem chemați să binecuvântăm, dar așa puțini sunt cei ce o și fac. (Binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea. 1 Petru 3:9)

Dacă vorbești de rău guvernul, pe cei din politică, oamenii din sistemul de sănătate, pe vecini... și pe cei ce-ți fac rău într-un fel sau altul, înseamnă că lucrurile încă nu s-au făcut noi, înseamnă că viața nouă nu a început! (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

Trebuie să înțelegem că pentru omul născut de sus, din Dumnezeu, defăimarea sau orice alt păcat sunt doar accidente, nu un mod de viață! (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește. 1 Ioan 3:9)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viața nouă în Împărăția lui Dumnezeu și aceasta va fi *o viață de ucenicie/rob* al Lui. (Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, *nu poate fi ucenicul Meu*. Luca 14:26)

Domnul va intra cu noi în Legământul cel Nou numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Stăpânul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui. Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua în care îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn.

Acesta este momentul când Dumnezeu își începe lucrarea de desăvârșire și o va duce la bun sfârșit numai dacă noi îi vom rămâne credincioși. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi. Filipeni 1:6)

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la sfințirea noastră. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22) Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu prin Duhul este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Întrebări pentru cercetare personală:

– Verifică-te, ești născut din nou? Împlinești condițiile necesare nașterii din nou, de sus? Ai renunțat la lucrurile din lume? Ai intrat în legământ cu Domnul? Mai sunt plăcerile lumii în viața ta: televizorul lumii, mersul la mare ...? (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:15, 16)

– Verifică-te: ești supus autorităților rânduite de Dumnezeu, eviți plata taxelor, practici defăimarea sau binecuvântarea?

– Ai căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară, ai venit la Ușa Împărăției, ai auzit învățăturile lui Hristos și le-ai acceptat/primit?

– Ai primit tot Cuvântul care a fost sădit în inima ta sau doar fragmente?

– Dacă ai intrat în Legământul cel Nou, i-ai spus că vei asculta și vei face tot ce a zis El? Ai promis că vei păzi legile pe care le-a sădit în inima ta; acestea fiind legile neprihănirii, păcii și a dragostei? (Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu... un legământ nou; Voi pune legile Mele în mintea lor... Evrei 8:8, 10)

– Te-ai lepădat de tine însuși, te-ai golit de tine, lăsând Cuvântul sădit în inima ta să lucreze? (Luca 9:23) Sau s-a semănat între spini? (Ieremia 4:3)

– Este El Domnul vieții tale sau ești doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să faci tot ce spune El?

– Este vreo învățătură a Domnului pe care n-o păzești? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10; Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

– Este vreo poruncă cu care să nu fii de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13-17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

– Îndeplinești condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? (Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Te rugăm, așa cum stai, singur cu tine însuși, să te verifici în ce situație te afli în acest moment. De aceasta va depinde veșnicia ta!!

Este bine să ne cercetăm fiecare în lumina Cuvântului și să ne întrebăm ce fel de legământ/naștere din nou am avut. Se văd rezultate? Este chipul lui Dumnezeu în noi? Lucrăm conștient pentru a ne asemena tot mai mult cu Domnul? Se văd roadele lucrării Duhului? Suntem prigonii/avem necazuri din pricina neprihănirii?

Nu te înșela crezând că dacă vei practica învățăturile grupării la care ai aderat îl vei mulțumi pe Dumnezeu. El va sta la masă doar cu cei care vor fi asemenea Lui.

Dacă încă nu ai căutat neprihănirea ca pe o comoară, începe de acum. Apoi lasă-l pe Dumnezeu să-ți conducă pașii într-o adunare curată ca să poți crește sănătos spre desăvârșire! (Fugi de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. 2 Timotei 2:22)

De același autor:

BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS

HAINA DE NUNTĂ

Poți comanda și le vei primi gratuit!

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe teme:

Nașterea din nou; Frica de Domnul; Rода Duhului;
Viața nouă din Împărăție; Biserica - Trupul lui Hristos;

Această broșură se distribuie gratuit.

Dacă crezi că această broșură poate aduce o trezire, te rugăm
participă și tu în lucrarea de distribuire. Ne poți contacta la:

tel. 0744.574.711; sau prin e-mail: petruloga@centru-crestin.ro

Scriptura ne relatează că Dumnezeu a avut un plan în care a prevăzut crearea unor ființe care să aibă trăsăturile Sale/să aibă chipul și asemănarea Sa. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27)

Scopul creației a fost ca omul să trăiască în comuniune cu Dumnezeu, după legile care guvernează în Împărăția Sa. Însă omul s-a lăsat înșelat de Satan și prin urmare s-a despărțit de Dumnezeu pierzând asemănarea/chipul Său. (Voi erați morți în păcatele... Efeseni 2:1)

Cuvântul ne arată că încă înainte să întemeieze lumea, Dumnezeu a avut în vedere posibilitatea căderii și a avut pregătită o soluție pentru restaurarea și desăvârșirea omului. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană. Efeseni 1:4)